

РЕШЕНИЕ

№ 260

гр. Плевен, 30.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН в публично заседание на двадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ТАТЯНА Г. БЕТОВА

при участието на секретаря ЦВЕТОМИР ОЛ. ЦЕНКОВ
като разгледа докладваното от ТАТЯНА Г. БЕТОВА Гражданско дело № 20224400100236 по описа за 2022 година

Иск с правно основание чл.79, ал.1 ЗЗД вр. чл.430 и сл. от ТЗ, вр. чл.5, ал.1 ЗН.

Делото е образувано по искова молба от „УниКредит Булбанк“ АД, с ЕИК ***** и адрес на управление: гр.София, п.к.1000, *****, представлявано от Т. А. П. и С. П. - Членове на УС и Изп.директори на „УниКредит Булбанк“, чрез пълномощникът им адв. Г. С., с която е предявен осъдителен иск срещу наследниците на Ц. Д. Т.а от *****, Плевенска област – ответниците Л. Б. Ц. и А. Б. Ц., с правно основание чл.430-432 ТЗ, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл.288 от ТЗ вр. чл.86 ЗЗД, с цена 70 045.15лв.

В исковата молба се твърди, че между „УниКредит Булбанк“ АД и Ц. Т.а е сключен Договор за банков кредит с № 577/0033 от 25.06.2013г., по силата на който Ц. Д. Т.а е ползвала банков кредит в размер на 38 000 лева, с краен срок за погасяване 25.06.2023г. На 25.12.2015г. кредитополучателят е преустановил плащането на дължимите вноски за главница и лихви, като е изпаднал в забава, поради което банката е изготвила уведомление по чл. 60, ал. 2 от ЗКИ. В уведомлението е посочен размерът на дълга към 06.07.2020г., като на кредитополучателя е даден срок за доброволно плащане. Поканата за доброволно изпълнение е възложена за връчване на основание чл. 18, ал. 5 от

ЗЧСИ на ЧСИ Надежда В. с Рег. № 814 и Район на действие - ОС Плевен. Служител от кантората на ЧСИ В. е събрал данни, че търсеното лице е починало, като в поканата е посочено, че след справка ГРАО това обстоятелство е потвърдено. С оглед факта, че поканата не е достигнала до кредитополучателя преди предявяване на иска, ищецът счита, че с подаване на исковата молба се упражнява правото на „ Уникредит Булбанк „АД да обяви договора за банков кредит за изцяло и предсрочно изискуем съгласно уговорено между страните в чл. 29 от Общите условия, които са неразделна част от договора за банков кредит и прави изявление, чрез процесуалния си представител, в посочения смисъл. Позовава се на съдебна практика - приетото от ВКС в Решение с № 10/25.02.2020 по дело № 16/2019 на ВКС, II т.о. и Решение № 86 от 27.10.2020 г. по т. д. № 2118 / 2019 г. на ВКС, съгл. което „.....в хипотезата на обективизирано в исковата молба волеизявление на кредитора за обявяване на предсрочна изискуемост, следва да се приеме, че с връчването на препис от исковата молба на длъжника това волеизявление стига до него, т.е. това е и моментът на настъпване на предсрочната изискуемост."

Ищецът твърди, че към 22.03.2022г., задълженията на Ц. Д. Т.а към банката са в общ размер на 70 045,15 лева , както следва: 31 649,61 лева, представляващи непогасена главница по договора; 37 832,27 лева, представляващи непогасени лихви по договора за кредит; 481,14 лева - разходи по договора и 82,13 лева-такси по договора.Твърди се, че просроченото задължение, което банката обявява за изцяло предсрочно изискуемо, не е изпълнено от наследниците на починалата кредитополучателка, поради което е налице правен интерес от предявяване на настоящия иск срещу Л. Б. Ц. и А. Б. Ц., в качеството им на наследници/деца/ на кредитополучателката Ц. Т.а, б.ж. на *****, Плевенска област, поч. на 04.12.2015г.

С молба от 18.05.2022г. ищецът е уточнил исковата претенция като е заявил, че съгласно чл. 5. ал. 1 ЗН двамата ответници Л. Б. Ц. и А. Б. Ц., като деца на починалото лице наследяват при равни части правата и задълженията на Ц. Д. Т.а. Съгласно чл. 60, ал. 1 ЗН посочените наследници отговарят разделно за по 1/2 идеална част от задължението на наследодателя си. Поради това с молбата е конкретизиран и прецизиран петитума на иска –

претенцията срещу всеки един от наследниците, за по 1/2 част от размера на дълга по отделните пера, както следва: Л. Б. Ц. ЕГН ***** - като наследник на Ц. Д. Т.а, отговарящ разделно за 1/2 част от размера на дълга на майка си, да бъде осъден да заплати на ищеца, следните суми :15 824,80 лева представляващи половината от дължимата главница по договора в общ размер на 31 649, 61 лева; 18 916.13 лева, представляващи половината от дължимите договорни лихви по кредита в общ размер на 37 832, 27 лева; 240.57 лева, представляващи половината от дължимите по кредита разходи по договора в общ размер на 481,14 лева; 41.06 лева, представляващи половината от дължимите по кредита такси в общ размер на 82,13 лева, а А. Б. Ц., с ЕГН ***** - като наследник на Ц. Д. Т.а, отговаряща разделно за 1/2 част от размера на дълга на майка си, да бъде осъдена да заплати на ищеца следните суми:15 824.80 лева, представляващи половината от дължимата главница по договора, в общ размер на 31 649, 61 лева; 18 916.13 лева, представляващи половината от дължимите договорни лихви по кредита, в общ размер на 37 832, 27 лева; 240,57 лева, представляващи половината от дължимите по кредита разходи по договора в общ размер на 481,14 лева; 41,06 лева, представляващи половината от дължимите по кредита такси в общ размер на 82,13 лева. Претендира се заплащане на съответните законна лихва и разноски за производството. Към исковата молба са приложени и приети, следните писмени доказателства: Договор за банков кредит с № 577/0033 от 25.06.2013 г.; Общи условия към него; Погасителен план, Покана за доброволното изпълнение и Справка за движението по сметката на Ц. Д. Т.а за периода от 25.06.2013 до 12.08.2019г.

В едномесечния срок по чл.131 ГПК е постъпил писмен отговор от ответниците Л. Б. Ц. и А. Б. Ц., в качеството им на наследници на Ц. Д. Т.а, чрез назначения им особен представител адвокат М. К., с който се оспорва иска по основание и размер. Ответниците оспорват изцяло дължимостта на вземането и молят да бъде отхвърлена исковата претенция като неоснователна и недоказана. Прави се възражение за недължимост на исковите суми и за погасяване по давност. Излагат се следните съображения: Договорът не е подписан от Ц. Т.а, а от друго лице, като липса удостоверяване на представителната власт, поради което считат договора за нищожен като сключен при липса на съгласие и от лице без представителна власт. Възразяват, че не е извършено редовно уведомяването на длъжника за

предсрочната изискуемост, с връчването на покана за изпълнение чрез ЧСИ В., тъй като в поканата има отбелязване от ЧСИ, направено на 25.08.2020г., че наследодателката на ответниците е починала преди повече от 2 - 3 години. След смъртта на длъжницата, която е починала през 2015г., банката не е правила никакви опити да уведоми наследниците.

Възразява се, че шрифта на договора е малък и не може да се прецени доколко лицето-пълномощник е успяло да се запознае с текста на договора, както и дали има представителна власт да го подписва. Оспорва се и обстоятелството, че наследодателката е получила и усвоила сумите по кредита. Счита, че договора за кредит е недействителен и поради това, че шрифта му е по-малък от 12 /текста не се чете и различава/ и по арг. от чл.11, ал.2 ЗПК; договора не съдържа методика за изчисляване на референтния лихвен процент; не съдържа и ГПР по кредита и общата сума дължима от кредитополучателя, изчислени към момента на сключването му. Прави възражение за нищожност на договорните клаузи относно размера на лихвения процент и ГПР, поради противоречие с добрите нрави. Смята, че договора не изпълнява изискванията на чл. 10, ал. 1 от ЗПК. Позовава се на т. 2 от Тълкувателно решение № 3 от 27.03.2019 г. на ВКС по тълк. д. № 3/2017 г., ОСГТК, като твърди, че в случая едва с връчването на ответника на препис от исковата молба, заедно с приложенията към нея кредиторът е упражнил правото да обяви кредита за предсрочно изискуем, а към този момент той е бил погасен по давност, както за главница така и за лихви и разноси.

Възразяват, че с изтичане на петгодишен давностен срок вземането е погасено към 25.01.2021г., а исковата молба е подадена на 29.03.2022 година и връчена чрез особен представител на 12.09.2022г. Отделно от това се прави възражение, че е възможно ответниците да са направили отказ от наследство. Считат договора за нищожен и поради нарушение на чл. 11, ал. 1, т. 12 от ЗПК, тъй като погасителния план не съдържа разбивка на всяка погасителна вноска, показваща погасяването на главницата, лихвата, изчислена на базата на лихвения процент и допълнителните разходи. Несъобразяването на договора с изискванията на чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПК също представлява самостоятелно основание по чл.22 ЗПК за недействителност - уговорка за лихва надвишаваща трикратния размер на законната лихва е противна на добрите нрави, поради което молят

съда да ги приеме за нищожни на основание противоречие с добрите нрави - чл. 26, ал. 1 пред. 3 ЗЗД.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, обсъди събраните по делото доказателства, прецени ги по реда на чл. 12 ГПК, съобрази изискванията на закона, приема за установено следното от фактическа и правна страна: Предявен е осъдителен иск с правно основание чл.79 ал.1 ЗЗД вр. чл.430 от ТЗ за разделно заплащане от ответниците, съобразно наследствените им права, респ. задължения – по $\frac{1}{2}$ част от исковите суми, в качеството им на наследници на майка им кредитополучателя Ц. Д. Т.а, произтичащи от договор за кредит за покупка на недвижим имот, сключен на 25.06.2013г.

Не се оспорва от ответниците материалната легитимация на ищеца по предявения иск, нито тяхната пасивна легитимация като наследници на Ц. Д. Т.а.

Спорно е действителен ли е сключения от името на наследодателката им договор за кредит или страда от посочените в отговора на исковата молба пороци, усвоен ли е бил кредита и дължат ли наследниците връщане на суми по него или вземането на банката е било погасено по давност. В случай, че дължат - какъв е размера на дълга.

За да се произнесе по спора, съдът съобрази следното :

От представения с исковата молба договор за банков кредит № 577/2233 от 25.06.2013г. се установява, че той е сключен между ищеца „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД гр.София /Кредитор/ и Ц. Д. Т.а, ЕГН ***** /Кредитополучател/, чрез пълномощник и П. Д. К., ЕГН *****. По силата на договора, Банката е предоставила на Кредитополучателя ипотечен кредит в размер на 38 000 лева за закупуване на недвижим имот. В т.4. е договорен годишният лихвен процент, начисляван върху редовен дълг при редовно обслужване на лихви, приложим за съответния лихвен период, състоящ се от променлив Базов лихвен процент формиран от тримесечен SOFIBOR, съгласно Раздел III от ОУ и премия към датата на договора $-1,228\% + 7,972\% = 9,200\%$ и фиксирана надбавка. В т. 4а е договорено изплащане на кредита чрез анюитетни вноски за периода от 25.06.2013г. до 25.06.2023г. В т.4.1. е предвиден годишен лихвен процент, начисляван върху редовния дълг при просрочие на лихви и/или главница от

кредита - приложимия за съответния лихвен период, състоящ се от променлив Базов лихвен процент плюс ценова рискова премия от 2 процентни пункта и фиксирана надбавка - Приложим към датата на олихвяване Базов лихвен процент, увеличен с ценова рискова премия от 2 процентни пункта към дата на договора - $3,228\% + 7,972\% = 11,200\%$

В т.4.2. е предвидено: Годишен лихвен процент, начисляван върху просрочена главница за срока на просрочието, формиран от приложимия към датата на олихвяването индивидуално договорен Годишен лихвен процент по т.4.1. и надбавка към него за просрочена главница, през периода по лихвения план - от 25.06.2013г. до 25.06.2023г. и приложим към датата на олихвяване Базов лихвен процент, увеличен с ценова рискова премия от 2 процентни пункта и надбавка към него за просрочена главница от 10 процентни пункта към дата на договора - $13,228\% + 7,972\% = 21,200\%$

В т.4.А. ГПР е изчислен към момента на сключване на договора при редовно обслужване на кредита и лихвите по т.4 на 10,3986%. В Т.4.Б. Общо дължимата сума за срока на кредита се определя и посочва в Погасителния план за съответния лихвен период - неразделна част от договора/прил. на л.14 и 15/.Договорено в т. 5 от Договора, че Кредитополучателят заплаща на банката такси и комисионни, както следва :Такса за администриране на кредит при отпускане - 0,95%; Комисионна за управление за всяка следваща година или част от нея-0,043% месечно; Комисионна за ангажимент -1,20%. Предвидено е кредита да се усвои до 25.09.2013 г. чрез сметка ***** на кредитополучателя /т.6. от Договора/. Като обезпечение е вписана законна ипотека върху закупения недвижим имот - апартамент №19 в гр.Бяла Слатина/на л.108 и сл./. Учреден е и залог върху вземания, произтичащи от наличности по сметка, открита на името на Кредитополучателя в „УниКредит Булбанк" АД/на л.96 и сл./.

На л. 16 от делото е приложена покана за доброволно изпълнение, която не е била връчена на длъжника, тъй като към момента на връчването и адресата Ц. Д. Т.а е била починала.Това е станало, видно от препис-извлечение от акта за смърт на лицето, прил. на л.43, на 04.12.2015г., като за място на смъртта е посочено Испания.Съгл. удостоверението за наследници, изд. от община Червен бряг/на л. 49/, след смъртта си, Ц. Д. Т.а е оставила две деца – ответниците Л. Б. Ц. и А. Б. Ц.. От прил. на л.296 удостоверение изх.№

264/24.01.2023г., изд. от РС-Червен бряг, се установява, че ответниците не са вписвали отказ от наследството на своята майка Ц. Т.а. От изпратеното от нотариус Г. Х. и прил. на л. 299 от делото пълномощно, издадено от Ц. Д. Т.а, с нот. заверка на подписа извършена от нотариус с рег.№ 407 на НК Г. Х., от 27.05.2013г., се установява, че Ц. Т.а е упълномощила сестра си П. Д. К. с много широк кръг права да се разпорежда с имуществото и, в т.ч. и да подпише и усвои сумите по процесния договор за кредит, а също и да закупи жилището, за заплащане на цената, на което е отпуснат кредита. От назначената по делото графологична експертиза се установява, че именно пълномощника К. е подписала договора за кредит и приложенията му. От разпита на пълномощника П. Д. К. като свидетел, се потвърждават изложените обстоятелства, като свидетелката установява и това, че сестра и е избрала закупуваното жилище, договорила е параметрите на договора за кредит с банката и поради това, че е трябвало да се връща в Испания, е оставила посоченото пълномощно, за да оформи от нейно име документите в преписката по договора за кредит и да я представлява пред нотариуса за закупуване на недвижимия имот-апартамент в гр.Бяла Слатина.

От заключението на назначените по делото ССЧЕ и допълнителна ССЧЕ, изготвени от ВЛ В. В., които не са оспорени от страните и се възприемат от съда, се установява, че съгласно представена от „УниКредит Булбанк“ АД информация за Разплащателна сметка ФЛ № ***** с IBAN *****, с титуляр Ц. Д. Т.а, ЕГН *****, за периода от 25.06.2013 г. до 12.08.2019 г., кредита в размер на 38 000,00лв. е предоставен и усвоен от Ц. Д. Т.а по тази банкова сметка на 26.06.2013г. От 26.06.2013 г. до 23.12.2015 г. са издължени суми от главницата в размер от 6 350,39 лв. /Приложение № 1, к. 13/, т.е. до вноски № 29 вкл. с падеж 25.11.2015 г. В първи вариант на заключението по допълнителната задача/ако предсрочната изискуемост е обявена с предявяване на исковата молба на 29.03.2022 г./дължимите суми по Договор за банков кредит № 577/2233 от 25.06.2013 г., към датата на предявяване на исковата молба -29.03.2022 г. са в размер на 58 358,42 лв., :Главница - 31 649,61 лв.; договорна лихва от 25.12.2015 г. до 29.03.2022 г.- 25 666,27 лв. и такса за управление от 25.12.2015 г. до 29.03.2022 г. - 1042,54 лв.

Съгласно втори вариант, при предсрочната изискуемост, обявена

считано от получаване на препис от исковата молба от страна на особения представител на ответниците - адвокат М. К. на 12.09.2022 г., дължимите суми по Договор за банков кредит № 577/2233 от 25.06.2013 г., към датата на връчване на препис от исковата молба - 12.09.2022 г. са в размер на 61 081,13 лв.: Главница - 31 649,61 лв.; договорна лихва от 25.12.2015 г. до 12.09.2022 г. - 28 306,66 лв. и Такса за управление от 25.12.2015 г. до 12.09.2022 г. - 1 124,86 лв.

В основното заключение е посочено, че за периода от 26.06.2013 г. до 25.06.2016 г., когато банката счетоводно е обявила кредита за предсрочно изискуем, е начислена лихва върху редовна главница в общ размер 9 149,05 лв., подробно отразена по дати и отделни суми в *Приложение № 1, к.10 и 11*. Издължената лихва върху редовна главница за периода от 26.06.2013 г. до 25.06.2016 г. е в размер на 7 624,37 лв. /*Приложение № 1, к.12*/, т.е. до вноса № 29 вкл. с падеж 25.11.2015 г., а непогасената лихва върху редовна главница към датата на предявяване на исковата молба - 29.03.2022 г. е в размер на 1 524,68 лв., Лихвите които банката е начислила върху просрочена главница са общ размер 34 324,39 лв. /32 359,84 лв. + 1 964,55 лв./, подробно отразена по дати и отделни суми в *Приложение № 1, к.15, 16, 18 и 19*. Издължената лихва върху просрочена главница за периода от 26.06.2013 г. до 29.03.2022 г. е в размер на 411,24 лв. /25,66 лв. + 385,58 лв./ /*Приложение № 1, к.17 и 20*/. Непогасената лихва върху просрочена главница по процесния Договор за банков кредит № 577/2233 от 25.06.2013 г., сключен между „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД гр. София /Кредитор/ и Ц. Д. Т.а, ЕГН ***** /Кредитополучател/ към датата на предявяване на исковата молба - 29.03.2022 г. е в размер на 33 913,15 лв. /32 334,18 лв. + 1 578,97 лв./ Таксата за управление по договора, начислена от банката за периода от 26.06.2013 г. до 29.03.2022 г.: за администриране на кредит при отпускане в размер на 361,00 лв. /36 000,00 лв. x 0,95%/ /*Приложение № 1, к.21*/, - издължена на: 26.06.2013 г. /*Приложение № 1, н.221*

Погасена е и комисионна за управление в размер на 438,21 лв. /*Приложение № 1, к.22*/, уговорена за всяка следваща година/в месечен размер от 0,043%/, която за периода от 26.06.2013 г. до 25.06.2016 г. е начислена в размер на 520,34 лв. /*Приложение № 1, к.21*/ Непогасената комисионна за управление към датата на предявяване на исковата молба -

29.03.2022 г. е останала в размер на 82,13 лв.

По Договор за банков кредит са извършени плащания до 23.12.2015 г. на задължение с вальор 25.12.2015 г. - частично такса за управление на кредит в размер на 0,18 лв. с падеж 25.12.2015 г. След 25.12.2015 г. не са извършвани погасявания.

При така установеното от фактическа страна, могат да се обосноват следните изводи :

Между банката – ищец и наследодателката на ответниците Ц. Д. Та е възникнало облигационно отношение, по договор за банков кредит от 25.06.2013г., който е бил редовно обслужван от кредитополучателката до смъртта и на 04.12.2015г. След това е преустановено плащането на задълженията по кредита, като наследниците и-ответниците Л. Ц. и А. Ц. не са извършвали никакви плащания по него. Следва да се приеме, при липса на вписан отказ от наследство и на други доказателства за противното, че ответниците са приели наследството на майка си, а с това и пасивите му, произтичащи от договора за банков кредит. Неоснователни са възраженията им направени относно неговата автентичност, с оглед установеното от ВЛ-графолог, че договора за банков кредит е подписан от пълномощника на наследодателката им П. Д. К.. Неоснователно е и възражението, че Прана К. не е била упълномощена по надлежен ред за извършването на тези правни действия, с оглед установеното от представеното пълномощно и показанията на св. П. К.. За доказване изпълнението на задължението на банката за отпускане на сумата по кредита, е достатъчно доказването, в случая със ССчЕ, че сумата на кредита е превена по сметката на кредитополучателя съгласно съответните записвания в електронната и система.

Предсрочна изискуемост по смисъла на чл. 60, ал. 2 ЗКИ, съгл. даденото в т. 18 от Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 г. на ВКС по тълк. д. № 4/2013 г., ОСГТК, тълкуване, се обявява с отправяне на изявление на кредитора до длъжника, че ще счита целия кредит или непогасения остатък от него за предсрочно изискуеми, включително за вноските с ненастъпил падеж, които към момента на изявлението не са били изискуеми, а действието й настъпва от момента на получаване от длъжника на волеизявлението на кредитора в горния смисъл, ако към този момент са били налице обективните факти, предпоставящи възникването на това

потестативно право на кредитора. Този начин на упражняване на потестативното право за обявяване на кредит за предсрочно изискуем е приложим както за случаите, в които се води производство по чл. 422 от ГПК, така и когато кредиторът завежда срещу длъжника си осъдителен иск по реда на общия исков процес. В случая предпоставките за обявяването на процесния кредит за предсрочно изискуем са настъпили едва с получаване на препис от исковата молба, съдържаща изявлението за предсрочна изискуемост на 12.09.2022г., като без правни последици е извършеното от банката счетоводно трансформиране на кредита в изцяло предсрочно изискуем от 25.06.2016г.

Конкретните договорни клаузи са съобразени от вещото лице В. В. и взети предвид при изготвяне на заключението за размера на дължимите суми, съобразно подписания договор и погасителен план към него. При предсрочна изискуемост обявена, считано от получаване на препис от исковата молба от страна на особения представител на ответниците - адвокат М. К. на: 12.09.2022 г., дължимите суми по Договор за банков кредит № 577/2233 от 25.06.2013г., към посочената дата са в размер на 61 081,13 лв.: Главница - 31 649,61 лв.; договорна лихва от 25.12.2015г. до 12.09.2022г.- 28 306,66 лв. и Такса за управление от 25.12.2015 г. до 12.09.2022 г. - 1 124,86 лв.

За да се отговори на основния спорен въпрос относно размера на задължението, следва да се разгледат и останалите наведени от ответниците възражения. Неоснователно е първото от тях, касаещо твърдението, че шрифта на договора за кредит е по-малък от 12, тъй като не са ангажирани никакви доказателства в подкрепа на това твърдение. Ответниците, чрез особения си представител твърдят и наличие на недействителни клаузи в договора, а именно, че не са спазени изисквания по чл.11, ал.1, т.10 и т.12 ЗПК. Възразяват, че погасителния план не съдържа разбивка на всяка погасителна вноска, показваща погасяването на главницата, лихвата, изчислена на базата на лихвения процент и допълнителните разходи. Считат, че уговорка за лихва надвишаваща трикратния размер на законната лихва е противна на добрите нрави, поради което молят съда да ги приеме за нищожни на основание противоречие с добрите нрави - чл. 26, ал. 1 пред. 3 ЗЗД.

Възраженията са неоснователни. Видно от договора, в него е

посочен, в съотв. с чл.11, ал.1, т.10 ЗПК годишния процент на разходите по кредита от 10.3986% и общата сума, дължима от потребителя, изчислени към момента на сключване на договора за кредит, в погасителния план, в съотв. с чл.11, ал.1, т.12 ЗПК се посочват дължимите плащания и сроковете и условията за извършването на тези плащания, а също и разбивка на всяка погасителна вноска, показваща погасяването на главницата, лихвата, изчислена на базата на лихвения процент, и когато е приложимо, допълнителните разходи/в сл. такса/. Погасителният план е приложен към договора и е подписан от пълномощника на кредитополучателя и той е уведомен за датата на падежа на всяка вноска и за размера □. Преди приемането на законоустановен размер на годишния процент на разходите по потребителски кредити/с изменението на ЗПК, обн. в ДВ, бр. 35/23.07.2014 г., в сила от 23.07.2014г. със Закон за изменение и допълнение на ЗПК/не съществуваше норма, регулираща оскъпяването на кредита, поради което съдът извеждаше изводите си от общите правни принципи и морални норми/добрите нрави. Процесният договор за банков кредит с физическо лице потребител е сключен преди това изменение и действително съществува съдебна практика, според която уговорка за заплащане на възнаградителна лихва, надвишаваща трикратния размер на законната лихва се явява нищожна поради противоречието с добрите нрави, но случаят не е такъв, тъй като видно от договора, заключението на ССЧЕ и обясненията на ВЛ В. в с.з на 21.02.2023г. няма уговорки и задължения за заплащане на лихва в такъв размер, които да противоречат на добрите нрави.

По възражението за настъпила погасителна давност: Принципът на чл. 114 от ЗЗД относно погасителната давност почива на постановката, че давностният срок започва да тече от момента, в който се поражда правото на иск. При облигационните правоотношения правото на иск възниква от деня, в който вземането е станало изискуемо/чл. 114, ал. 1 от ЗЗД. По отношение на всяка отделна част от дълга-главница и лихви тече отделна давност. С извършването на всяка анюитетна вноска се прекъсва давността за цялото вземане, тъй като се погасява част от целия дълг, а разпределението на сумата по пера се извършва на база погасителния план, уговорен между страните. Видно от заключението на вещото лице по договора са извършвани плащания до 23.12.2015г. до вноска № 29 вкл. с падеж 25.11.2015г. поради което давността за вземането е започнала да тече след настъпването на

изискуемостта на анюитетната вноса с падеж 25.12.2015г. Кредиторът е прекъснал течащата погасителна давност с подаване по пощата на настоящата искова молба на 28.03.2022г.

При договора за заем е налице едно неделимо плащане. В случай, че е уговорено връщането на сумата да стане на погасителни вноски на определени дати, то това не превръща тези вноски в периодични плащания. Договореното връщане на заема на погасителни вноски представлява съгласие на кредитора да приеме изпълнение от страна на длъжника на части, което обаче не превръща този договор в такъв за периодични платежи, а представлява частични плащания по договора. Следователно, задълженията за главница по договора за кредит се погасяват с изтичането на общата петгодишна давност. Относно договорната лихва-същата представлява цената на ползваната парична сума, и понеже е включена в дължимата анюитетна вноса, същата се погасява заедно с нея-т.е. с общата давност по чл. 110 от ЗЗД. Предвид всичко изложено, претенцията за присъждане на главница и възнаградителна лихва, са погасени по давност за периода от 25.12.2015г. до 28.03.2017г.

Поради изложеното, съдът намира, че дължимите суми са в размерите, установени от заключението на вещото лице В. В.. След извършване на аритметични изчисления, въз основа на прил. към заключението на ВЛ/на л.308/, исковата претенция се явява основателна и доказана в следните размери : главница в размер на 27 644.11лв./31 649.61лв.- 4 005.50лв./; Договорна лихва за периода от 29.03.2017-29.03.2022г. – 22 791.65лв./25 666.27лв.-2874.62лв./; Дължими такси за периода от 29.03.2017г.-29.03.2022г. - 917.12лв./1042.54лв.-125.42лв./. Сумите са дължими по равно – по $\frac{1}{2}$ от всеки ответник или по 13 822.05лв. главница; по 11 395.82лв. договорна лихва и по 458.56лв. дължими такси. Исковите претенции спрямо всеки от двамата ответници следва да бъдат уважени в посочените размери, а иска за такси по договора - до размера на поисканото. Не се събраха доказателства за дължими разходи по кредита, поради което исковите претенции в тази им част следва да бъдат отхвърлени изцяло.

Обобщавайки изложеното, съдът намира, че ответникът Л. Б. Ц. следва да заплати на ищеца сумата 13 822.05лв. главница; сумата 11 395.82лв.

договорна лихва за периода 29.03.2017-29.03.2022г. и сумата 41,06лв. дължими такси. За разликата до 15 824.80лв. по главницата и за разликата до 18 916.13лв. по договорната лихва за периода от 25.12.2015г. до 28.03.2017г. исковите претенции следва да бъдат отхвърлени като погасени по давност. Следва да се отхвърли като неоснователна претенцията за заплащане на сумата 240.57лв. за разходи по кредита. Сумата на главницата се дължи, ведно със законна лихва върху, считано от подаване на исковата молба – 29.03.2022г. до окончателното ѝ изплащане.

Ответницата А. Б. Ц. следва да заплати на ищеца сумата 13 822.05лв. главница; сумата 11 395.82лв. договорна лихва за периода 29.03.2017г.-29.03.2022г. и сумата 41,06лв. дължими такси. За разликата до 15 824.80лв. по главницата и за разликата до 18 916.13лв. по договорната лихва за периода от 25.12.2015г. до 28.03.2017г. исковите претенции следва да бъдат отхвърлени като погасени по давност. Следва да се отхвърли като неоснователна претенцията за заплащане на сумата 240.57лв. за разходи по кредита. Сумата на главницата се дължи, ведно със законна лихва върху, считано от подаване на исковата молба – 29.03.2022г. до окончателното □ изплащане.

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК, в полза на ищеца следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в размер на 7115.85лв., съобразно уважената част от исковите и съобразно представения списък с разноските и доказателствата, че са направени, която сума следва да се заплати общо от ответниците. Ответниците следва да заплатят в полза на Плевенски ОС разноски в размер на 300лв. за ВЛ, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК. Л. Ц. има право на разноски, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК съобразно отхвърлената част от исковите в размер на 111.51лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, на основание чл.79 от ЗЗД, вр. чл. 430 ТЗ, вр. чл.5, ал.1 ЗН, Л. Б. Ц., с ЕГН *****, с неизвестен адрес в страната, като

наследник на Ц. Д. Т.а, с ЕГН *****, да заплати на „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД, ЕИК *****, сумата 13 822.05лв. – главница по договор за банков кредит № 577/0033 от 25.06.2013г.; сумата 11 395.82лв. - договорна лихва за периода 29.03.2017г.-29.03.2022г. и сумата 41,06лв. ./ в размер на поисканото/ - такси по кредита за същия период, ведно със законна лихва върху главницата, считано от 29.03.2022г. до окончателното □ изплащане, като за разликата до 15 824.80лв. по главницата и за разликата до 18 916.13лв. по договорната лихва за периода от 25.12.2015г. до 28.03.2017г. **ОТХВЪРЛЯ** исковите претенции като погасени по давност.

ОТХВЪРЛЯ предявения от „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД, ЕИК *****, против Л. Б. Ц., с ЕГН *****, с неизвестен адрес в страната, като наследник на Ц. Д. Т.а, с ЕГН *****, иск за заплащане на сумата 240.57лв. - разходи по кредита, като неоснователен.

ОСЪЖДА, на основание чл.79 от ЗЗД, вр. чл. 430 ТЗ, вр. чл.5, ал.1 ЗН, А. Б. Ц., с ЕГН *****, с неизвестен адрес в страната, като наследник на Ц. Д. Т.а, с ЕГН *****, да заплати на „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД, ЕИК *****, сумата 13 822.05лв. – главница по договор за банков кредит № 577/0033 от 25.06.2013г.; сумата 11 395.82лв. - договорна лихва за периода 29.03.2017г.-29.03.2022г. и сумата 41,06лв. ./ в размер на поисканото/ - такси по кредита за същия период, ведно със законна лихва върху главницата, считано от 29.03.2022г. до окончателното □ изплащане, като за разликата до 15 824.80лв. по главницата и за разликата до 18 916.13лв. по договорната лихва за периода от 25.12.2015г. до 28.03.2017г. **ОТХВЪРЛЯ** исковите претенции като погасени по давност.

ОТХВЪРЛЯ предявения от „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД, ЕИК *****, против А. Б. Ц., с ЕГН *****, с неизвестен адрес в страната, като наследник на Ц. Д. Т.а, с ЕГН *****, иск за заплащане на сумата 240.57лв. - разходи по кредита, като неоснователен.

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал.1 ГПК Л. Б. Ц., с ЕГН *****, с неизвестен адрес в страната и А. Б. Ц., с ЕГН *****, с неизвестен адрес в страната да заплатят на „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД, ЕИК *****, сумата 7115.85лв., за направени по делото разноски.

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал.6 ГПК Л. Б. Ц., с ЕГН *****, с неизвестен адрес в страната и А. Б. Ц., с ЕГН *****, с

неизвестен адрес в страната да заплатят на Плевенски окръжен съд сумата 300лв., за направени по делото разноси.

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал.3 ГПК, „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД, ЕИК *****, да заплати на Л. Б. Ц., с ЕГН *****, с неизвестен адрес в страната, сумата 111.51лв. за разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Великотърновски апелативен съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Плевен: _____